

De Allra Minsta Monstren

nanoteknologi och social kontroll

Wolfi Landstreicher

I sin strävan efter full kontroll över varje aspekt av vår existens, har den härskande ordningen börjat trycka på utvecklandet av teknologier som manipulerar materia på nanoskalan, det vill säga en miljondels millimeter. På denna nivå, atomernas, molekylernas, proteinernas, kolsammansättningarnas och DNA:ts nivå, har skillnaderna mellan det levande och det icke-levande börjat suddas ut. Det är från detta suddiga tillstånd som många av idéerna kring nanoteknologi kommer.

Nanoteknologin skapar nya produkter genom manipulering av molekyler, atomer och subatomiska partiklar. Medan bioteknologin manipulerar DNA-strukturer för att skapa nya organismer genom återkombinationen av gener, tar nanoteknologin steget längre och "bryter ner" saker till atomer som sedan kan sättas samman igen för att skapa nya material – bokstavligen skapade atom för atom. Just nu (2002-2003, övers. anm.) riktas forskarnas fokus mot kolatomen men de vill ha kontroll över varje ämne i det periodiska systemet. Detta skulle tillåta forskarna att kombinera karaktärsdrag (såsom färg, resistens, smältpunkt etc.) på ännu ej skådade vis. Mycket av den nanoteknologiska forskningen är även sammankopplad med den biotekniska, då den söker efter möjligheter att manipulera atomer på biomolekylär nivå. Genom detta uppstod nano-bioteknologin.

Förespråkarna av denna forskning uttalar sig gärna offentligt om den uppsjö av möjligheter, som uppstår när de leker med den levande och den döda materians gränsländ på atomnivå. Självrengörande plaster innehållandes enzymer som livnär sig på smutsen, flygplansvingar fulla av proteiner som självläker och reparerar vingen om den skadas, atomsamlingar tänkta att användas som mat eller dryck vilka är kapabla att kombinera sig själva till olika variationer för att skapa den önskade maten eller drycken, ultrasnabba datorer med kretsar baserade på en "DNA-stomme," elektriska ledare i nano-storlek med en proteinbas – t.ex. "levande plast" byggt på genmanipulerade bakterier som kan producera ett enzym som forskarna menar kan polymerisera. Men detta är bara värdelöst småkrafts som visas upp för allmänheten för att framkalla ett barns önskningar hos konsumenten, som sedan kommer att gapa efter tillfredsställelse. Dessa småprylar är inte mer än PR.

Mycket mer anmärkningsvärda är de miniatyriserade informationsprocessorer som finns i var och en av dessa prylar. Denna miniatyrisering öppnar dörren för närvaron av mikrochips i varje produkt på marknaden. Redan i detta nu placerar vissa tillverkare spårbara chips i sina produkter, vilket gör det möjligt att följa produktens rörelser. Om chipsen minskades ner till nano-storlek skulle de vara omöjliga för konsumenten att upptäcka. Som med varje teknologisk utveckling de sista åren, talar även nanoteknologins förespråkare om dess "humanitära" nytta – i medicin, i matproduktion, i den allmänna "förbättringen" av vår livsstil. Det verkliga intresset hos de som styr denna värld ligger någon annanstans (vilket antydde ovan). Som nästan varje teknologiskt system som utvecklats de sista sextio åren, har nanoteknologin utvecklats främst inom ramen för militär forskning. Ett tydligt exempel på detta är MEMS (mikro-elektroniskt-mekaniskt system) - den första generationen av nano-maskiner. Dessa är miniatyrmottagare och motorer av samma storlek som ett dammkorn. Prototyperna av MEMS har redan börjat användas i olika industrier. En av applikationerna som för närvarande (2002-2003 övers. anm.) studeras är ett övervakningspulver som ska sprayas på ett slagfält eller ett område som övervakas, i syfte att samla in viss information. Faktum är att detta påminner starkt om det "smart-damm" som förespråkare presenterar som en "bekvämlighet," som kan sprayas på byggnader, kopplas till värmereglering, luftkonditionering och elektriska system och slå av och på värme, luftkonditionering, belysning etc. efter behag. Experiment har dock genomförts där "smart-dammet" testats som ett instrument för polisiär övervakning. Framtidens Robocop eller Robo-soldier kommer troligen att vara en mikro eller nano-robot. Mångsidig, relativt billig, nästan omöjlig att upptäcka och kapabel att ta sig in i nästan alla utrymmen. Nanoteknologin är ett utomordentligt instrument för att utöka den sociala kontrollen ordentligt.

Ta Veri-chipet, en av florida-företaget Applied Digital Solutions' produkter. Detta chip är av samma storlek som ett riskorn och är framtaget för att föras in under huden genom injektion. Det kan programmeras till att lagra information om personen som bär på det och kan dessutom kopplas till det Globala Positioneringssystemet (GPS). Chipet har funnits på marknaden sedan april 2002. Företaget marknadsför chipet som ett medel för att lagra ens medicinska information direkt i kroppen och även som ett slags elektronisk livvakt mot kidnappningar av rikt folk. Andra möjligheter av mycket mer illvillig sort har inte glömts bort. Företagets VD föreslog att Veri-chippet skulle vara ett fantastiskt alternativ till "Green Card" samt kunna implanteras på barn, pensionärer och fångar. En teknologi med så stor potential för social kontroll kommer troligtvis att användas bredare och bredare tills dess att det betraktas som normalt. Då skulle det bara vara ett litet steg till att göra

det obligatoriskt – först genom indirekt utpressning: ”Nej, du måste inte få det här chippet implanterat under din hud men om du inte gör det kommer du inte att få något jobb, socialbidrag, skapa ett bankkonto, handla etc. etc...” Lika troligt är det att det till slut blir lagbundet med chip-injektion och att vägran eller borttagande av chip resulterar i straff.

Faktum är att i storbritannien så har regeringen föreslagit att pedofiler ska få chip implanterade. Dessa chip skulle inte bara registrera ”bärens” position utan också hjärtfrekvens och arteriell spänning. Med andra ord, inte bara de typiska tecknen på sexuell upphetsning utan även de av nervositet och rädsla – samma nervositet och rädsla som hos en tjuv eller sabotör när de agerar. När de använder den skräckhets mot pedofili som jagats upp i media – ett hundra procentigt fall för att skapa allmänhetens konsensus till den ökade sociala kontrollens fördel, för barnens skull (de som egentligen inte har något att säga om saken) – rättfärdigas projektet att föra den sociala kontrollen rakt in i våra kroppar. När folk väl har vant sig vid tanken att en viss sorts människor ska övervakas, ökar denna övervakning med lätthet i omfattning. Rädslan för barnens säkerhet har redan öppnat upp nya områden för utökandet av denna övervakning.

Experter och föräldrarföreningar i storbritannien rekommenderar att alla barn ska chippas efter att två flickor blev våldtagna och mördade 2002. På så sätt skulle staten och dess teknologiska apparat bli alla barns förmyndare i resten av deras liv. Frågan blir då: Vem kommer att skydda barnen från deras föräldrars eller statens förövande öga? Vem kommer att skydda dem mot det oundkomliga nätverket av teknologisk kontroll? Vikten av nanoteknologisk forskning för dem med makt manifesteras i de enorma summor som investeras i forskningen. Den amerikanska regeringen investerar 600-700 miljoner dollar årligen inom denna sektor. EU investerar också hundratals miljoner euro i denna forskning som t.ex. Phillips, Motorola och STMicroelectronics är involverade i. Dessa chip demonstrerar bara ett av de sätt på vilket mikro och nanoteknologi suddar ut skillnaderna mellan levande och icke-levande varelser. Genom att penetrera maskinen in i den levande kroppen – skapar science-fictionfantasiernas cyborg.

Nanoteknologin tar dock det hela steget längre igen, med den faktiska skapelsen av organiska maskiner genom manipulation på atom-nivå. Det är här, med skapelsen av maskiner som synes ha biologiska funktioner (förespråkare har talat om maskiner som kan reproducera sig själva på samma sätt som cellers asexuella reproduktionsmetod), som rädslan för ”the grey goo” väcks, rädslan för att dessa mikroskopiska maskiner som reproducerar sig själva till slut skulle penetrera allt, bryta ner molekyler för att utföra sina programmerade funktioner och under processen lösa upp allting. Denna rädsla är såklart av den mest extrema och apokalyptiska sort men i ”utvecklingens” namn ska de mest legitima rädslor sättas åt sidan – som rädslan för övervakningen av hela vår existens eller rädslan för möjligheten att bli infekterad av nano- bioteknologiska utvecklingar. Teknvetenskapens missgärningar och de katastrofer som de skapar, förklaras alltid som ”missbruk,” eftersom att teknologi såklart är neutralt. Att dessa katastrofer verkar följa varandra en efter en, verkar av någon anledning inte väcka några tvivel kring dess neutralitet, kring huruvida något ”bra bruk” över huvud taget är möjligt.

Experternas roll har alltid varit att rättfärdiga det teknologiska systemet, att förklara hur den pågående paradisen av katastrofer endast är separata händelser, villfarelser som inte alls reflekterar något över systemet i sig. Vi kan inte längre låta dem vara beslutsfattare i saker som detta. För att ta tillbaka kapaciteten att besluta för oss själva i saker som detta, finns det bara en väg att gå. Den av attack, ur alla aspekter, mot det dominerande och exploaterande systemet. När de vetenskapliga experterna berättar för oss om dessa teknologier, beskriver de ett beslut som redan fattats över våra huvuden. Att söka någon som helst dialog med dem eller de styrande krafter de tjänar är meningslöst. Vi behöver se dessa utvecklingar för vad de är – ytterligare ett sätt att beröva oss på våra liv, en attack mot vår kapacitet av självbestämmande, det lilla som nu lämnats kvar åt oss. Motståndet mot de senaste teknologiska utvecklingarna kan inte gå samma väg som så många andra motståndsrörelser gjort förr. Den av att försöka skapa en dialog med världens ledare. I en sådan dialog vinner ledarna alltid. Kanske måste de små monstren på vissa platser märkas ut i t.ex. affären, för att vi ska ”ha ett val.”

I vilket fall blir monstren en normal del av vår existens. Nanoteknologin skapar de minsta monstren kapabla till de största av hemskheter, eftersom att de är kapabla att föra de sociala kontrollsystemen in i våra kroppar. Vi kan inte ens låtsas längre att det finns något utrymme för dialog här. Detta är en ofrånkomlig gest från makthavarna i världen, att kontrollen över den sociala freden är en krigshandling mot alla de exploaterade och maktberövade. Det är nödvändigt för de av oss som strävar efter frihet, att skapa våra liv på våra villkor, som

strävar efter att förbli mänskliga individer kapabla till någon som helst sorts autonoma handlingar, att handla destruktivt mot hela systemet av social kontroll, mot civilisationen som helhet – där maskiner rider människor och folk långsamt transformeras till att bli maskiner. Här och nu.

Det Anarkistiska Biblioteket

Wolfgang Landstreicher
De Allra Minsta Monstren
nanoteknologi och social kontroll

Översatt till svenska av och publicerad på <http://kampenmotdetexisterande.forvilda.se> den 4 oktober 2011.

sv.theanarchistlibrary.org